

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/4/2022
Identifikačné číslo spisu:	6318202299
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:6318202299.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne F. D., narodenej XX. A. XXXX, C., Č. XX/XX, proti žalovanému M. D., narodenému XX. B. XXXX, C., Č. XX/XX, zastúpenému advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, Zvolen, Námestie SNP 87/8, IČO: 37 955 365, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 1C/21/2018, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2021, sp. zn. 12Co/240/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Brezno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. júla 2019, č. k. 1C/21/2018-148 rozhodol tak, že z masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalovaného prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného hnuť majetok, teda zariadenie domácnosti, ktoré žalovaný fakticky užíva. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni finančné vyrovnanie v sume 20.000 eur v lehote do 90 dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,70 %.

1.1. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 8P/45/2016 - 52 z 22. novembra 2016 o rozvoze manželstva, právoplatného 30. decembra 2016. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 143, § 149 ods. 1, 3, § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vyporiadal zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Na základe vykonaného dokazovania mal za to, že do zaniknutého BSM je potrebné zaradiť aj nehnuteľnosti zapísané vo výlučnom vlastníctve žalovaného, a to byt č. XX, na 9. posch., vo vchode č. XX, v bytovom dome súp. č. XX, evidovaný na LV č. XXXX (ďalej len „byt“), ktorý nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 29. apríla 2015. Tvrdenia žalovaného, že predmetný byt nadobudol zo svojich výlučných finančných prostriedkov nemal súd prvej inštancie za

preukázané. Naopak z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ BR 72/2-VYS-BR-2016 (ďalej len „vyšetrovací spis“), súd prvej inštancie zistil, že finančné prostriedky na kúpu tohto bytu si žalovaný požičal, a to sumu 7.000 eur od syna, sumu 5.000 eur od exmanželky a sumu 3.000 eur ako pôžičku od Poštovej Banky. Keďže predmetný byt nekúpil zo svojich výlučných prostriedkov a nadobudol ho za trvania manželstva so žalobkyňou, tak tento byt patrí do BSM. Súd prvej inštancie pri hodnote bytu vychádzal z navrhovanej hodnoty bytu uvedenej žalobkyňou vo výške 40.000 eur, ktorú považoval za nespornú, keďže žalovaný toto skutkové tvrdenie žalobkyne výslovne nepoprel. Vo vzťahu k žalobkyňou navrhovaného zaplatenia sumy 14.900 eur, ktorá mala byť vynaložená z jej výlučného vlastníctva na spoločný majetok dospel súd prvej inštancie k záveru, že síce žalobkyňa získala z predaja nehnuteľností, ktorých bola výlučnou vlastníčkou sumu 25.000 eur, avšak mal za to, že táto bola spotrebovaná na bežnú osobnú spotrebu a v čase zániku BSM už neexistovala. Súd prvej inštancie v súlade s návrhom žalobkyne prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného zariadenie domácnosti s nulovou hodnotou, ktoré žalovaný aj fakticky užíval, pričom tento nenavrhol iný spôsob jeho vyporiadania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je nie len dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a reagujúc na odvolacie námietky odvolací súd doplnil, že predmetný byt bol nadobudnutý počas trvania BSM, nakoľko vklad údajov do katastra nehnuteľností bol z kúpnej zmluvy v prospech žalovaného povolený dňa 27. mája 2015, teda počas trvania BSM. Súd prvej inštancie mal správne za preukázané, že na zaplatenie kúpnej ceny boli použité spoločné finančné prostriedky, ktoré boli získané z pôžičiek od exmanželky žalovaného vo výške 5.000 eur, od syna žalovaného vo výške 7.000 eur a úver z Poštovej banky vo výške 3.000 eur. Z tohto dôvodu žalovaný nemohol nadobudnúť byt počas trvania BSM do svojho výlučného vlastníctva, nakoľko na zaplatenie kúpnej ceny nepoužil svoje výlučné finančné prostriedky, ale prostriedky, ktoré si požičal od tretích subjektov. Správny bol preto aj záver súdu prvej inštancie o jeho povinnosti vyplatiť žalobkyni sumu 20.000 eur ako polovicu z hodnoty bytu vo výške 40.000 eur ku dňu zániku BSM, ktorá nebola sporná. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa nevyporiadania záväzkov, ktoré vznikli počas trvania BSM, a to pôžičky od exmanželky, syna a úver od Poštovej banky, odvolací súd uviedol, že vyporiadanie BSM sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva strán sporu a ich spoločného hospodárenia. Keďže v danom prípade nielenže chýbal samotný návrh na ich vyporiadanie pred súdom prvej inštancie zo strany žalovaného, ale tieto už v čase zániku BSM ani neexistovali, nemohli byť tieto záväzky predmetom vyporiadania BSM. S ohľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného nebolo dôvodné, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej len „dovolateľ“) z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Podľa dovolateľa odvolací súd nevzal do úvahy skutočnosť, že dňa 12. decembra 2014 bola u JUDr. Marie Ježkovej, Notársky úrad Brezno, spísaná notárska zápisnica, ktorej predmetom bola Dohoda o zúžení rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, a ktorej predmetom bolo nadobudnutie bytu č. XX na 9. p. vo vchode č. XX obytného domu súpisné číslo XXXX v katastrálnom území C. zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX. Dňa 22. apríla 2015 dovolateľ ako predávajúci uzatvoril kúpnu zmluvu s kupujúcimi P. A. a Z. Z., ktorej predmetom bol predaj vyššie uvedeného bytu v C. na ulici Z. č. XX a dňa 29. apríla 2015 dovolateľ ako kupujúci uzatvoril kúpnu zmluvu s predávajúcou A. F. Q.Ň., ktorej predmetom bola kúpa bytu v C. na ulici Č. č. XX, teda toho istého bytu, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu patrí do masy vyporiadavaného BSM z dôvodu, že tento byt nadobudol žalovaný za trvania manželstva. Tieto skutočnosti mal odvolací súd preukázané z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ BR 72/2-VYS-BR-

2016, avšak z toho istého vyšetrovacieho spisu a uznesenia zo dňa 10. augusta 2016 je preukázaná aj existencia notárskej zápisnice o zúžení rozsahu BSM, avšak túto skutočnosť odvolací súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Tým, že prvoinštančný súd a následne i odvolací súd sa uvedenou notárskou zápisnicou o zúžení rozsahu BSM vôbec nezaoberal, hoci ide o okolnosť, ktorá má zásadný význam pre správne rozhodnutie veci, došlo k zásadnému porušeniu vyššie citovaného kogentného procesnoprávneho ustanovenia (§ 387 ods. 3 CSP), v dôsledku čoho došlo k porušeniu procesného práva žalovaného (dovolateľa) na riadne odôvodnenie rozsudku, a teda i k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces vyplývajúceho z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, čo nesporne zakladá vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Na základe vyššie uvedeného preto dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd vydal rozhodnutie, ktorým napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

3.1. K dovolaniu sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 3. decembra 2021, ktoré možno podľa obsahu vyhodnotiť ako oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu žalovaným, vzhľadom na čo bola žalobkyňa súdom prvej inštancie listom z 20. decembra 2021 poučená o možnosti obrátenia sa na orgány činné v trestnom konaní.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

5. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

6. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

7. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podľa § 431 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

11. Podľa § 431 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

12. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný tak, ako sú obsahovo vymedzené v podanom dovolaní.

13. Podľa § 442 CSP dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

14. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho

stupňa, sa v civilnoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

15. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

16. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky a ich spravodlivé rozhodnutie (I. ÚS 26/94).

18. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces; jeho súčasťou je aj náležité odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 559/2018, sp. zn. III. ÚS 47/2019, sp. zn. 4Cdo/140/2019 alebo sp. zn. 4Cdo/120/2019).

19. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Pri posudzovaní namietaného nesprávneho procesného postupu, ktorý spočíva v tom, že strane bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, je nevyhnutné posudzovať intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces a jednotlivé konkrétne porušenia procesných práv je potrebné hodnotiť v kontexte celého súdneho konania, v kontexte dopadu na ďalšie procesné postupy súdu a možnosti strany namietat alebo zvrátiť nesprávny postup súdu. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poznamenať, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky odvolacie námietky uvedené v odvolaní, ale len na tie, ktoré majú pre rozhodnutie o odvolaní podstatný význam, ktoré zostali sporné, alebo na ktoré považuje odvolací súd za nevyhnutné dať odpoveď z hľadiska doplnenia dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie (sp. zn. II. ÚS 78/05). Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom odvolacieho súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (sp. zn. I. ÚS 188/06).

20. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 383/06).

21. Dovolateľka namietala, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, keď súd nevykonával dôkaz, že dňa 12. decembra 2014 bola u JUDr. Marie Ježkovej, Notársky úrad Brezno, spísaná notárska zápisnica, ktorej predmetom bola Dohoda o zúžení rozsahu

bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, a ktorej predmetom bolo nadobudnutie bytu č. XX na 9. p. vo vchode č. XX obytného domu súpisné číslo XXXX v katastrálnom území C., zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX. Dňa 22. apríla 2015 dovolateľ ako predávajúci uzatvoril kúpnu zmluvu s kupujúcimi P. A. a Z. Z., ktorej predmetom bol predaj vyššie uvedeného bytu v C., na ulici Z. č. XX a dňa 29. apríla 2015 dovolateľ ako kupujúci uzatvoril kúpnu zmluvu s predávajúcou A. F. Q., ktorej predmetom bola kúpa bytu v C. na ulici Č. č. XX, teda toho istého bytu, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu patrí do masy vyporiadavaného BSM. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ BR 72/2-VYS-BR-2016 je preukázaná aj existencia notárskej zápisnice o zúžení rozsahu BSM, avšak túto skutočnosť odvolací súd žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Keďže súd prvej inštancie nevyhodnotil túto skutočnosť z vyšetrovacieho spisu, ktorá je potrebná na zistenie rozhodujúcich skutočností, jeho rozhodnutie má znaky arbitrárnosti.

22. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľa uvádza, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

23. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, resp. nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov, ktoré dovolateľ naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

24. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu ani v zmysle novšej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

25. Konanie súdov nižšej inštancie v prejednávanej veci však vady nevykazuje. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, pričom podľa názoru odvolacieho súdu zistené skutkové závery sú súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

26. Samotná skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje so spôsobom vykonania a vyhodnotenia dôkazov a skutkových okolností, nemôže bez ďalšieho viesť k záveru, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhovaného spôsobu

hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/97).

27. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pokiaľ dovolateľ poukazoval na predmetnú notársku zápisnicu zo dňa 12. decembra 2014 spísanej u JUDr. Marie Ježkovej, Notársky úrad Brezno, ktorej predmetom bola Dohoda o zúžení rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, a ktorej predmetom bolo nadobudnutie bytu č. XX na 9. p. vo vchode č. XX obytného domu súpisné číslo XXXX v katastrálnom území C. zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX a ktorá bola v pripojenom vyšetrovacom spise OR PZ BR 72/2-VYS-BR-2016, tak dovolací súd poznamenáva, že súd z pripojeného spisu mal preukázané, že predmetný byt nebol nadobudnutý z výlučných prostriedkov dovolateľa, ale z prostriedkov, ktoré patrili do BSM manželov. Navyac predmetnú notársku zápisnicu nenamietal ani v prvostupňovom a ani v odvolacom konaní a ani ju ako dôkaz nenavrhol a neoznačil. Preto na ňu neprihliadol ani dovolací súd.

28. Najvyšší súd v zmysle uvedeného odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.